Ora ultimului păcat

On August 23, 2011

Deschide-ți propriul drum spre performanță și succes, fără să îți dezactivezi câmpul protector împotriva influențelor negative.

John Milton. Conștient că firma lui de avocatură, "Milton, Chadwick Waters", nu se putea dezvolta daca nu dezvolta liderii din cadrul ei, s-a decis să-și găsească un „urmaș". Iar cel mai potrivit, cel mai capabil să preia o funcție atât de înaltă în această companie de top, era Kevin Lomax – un tânăr deosebit de ambițios.

Milton îl instruiește pe Kevin, îl învață toate dedesubturile meseriei de avocat, îl ajută să înțeleagă care sunt schimbările necesare pe care trebuie să le facă ca să atingă înalta performanță așteptată.

Dar cu toate acestea Kevin, în cercul acela nou în care se învârtea, nu se mai simțea în siguranță. Deși părea să avanseze tot mai mult din punct de vedere profesional, pe plan emoțional decădea tot mai mult. Se desprinsese de conștiința sa, de acele principii solide care se încadrau în sfera percepțiilor despre sine și despre oamenii din jurul său, despre viață și despre realitate.

În el se produsese o schimbare. Nimeni nu putea să sesizeze încordarea lui care aproape îl epuiza, care îl despărțea de vechile convingeri și mentalități. Lupta cu o forță nevăzută, și nu voia să se dea bătut. Fiindcă de la el însuși se aștepta la mai mult.

Poate vă amintiți filmul „ *The Devil's Advocate (1997)* ". Kevin a refuzat să mai intre în pielea „diavolului", și s-a hotărât să-și urmeze chemarea inimii, să revină la adevăratele lui valori și credințe. Nu a mai vrut să aibă de-a face cu toate acele lucruri murdare, diavolești. Asta a însemnat eliberarea lui din propria încarcerare.

Leadership: Îndeplinești atribuțiile privind reprezentarea integrală a dependenței dintre discontinuitatea ce caracterizează fenomenul de expansiune a inclinației spre sârguință și intensitatea fenomenului numit "transfigurare spirituala"?

O sârguință demnă de o cauză bună trebuie trecută prin filtrul aderării la o versiune cât mai realistă a jocului de rol pe care te forțezi să-l desfășori în spațiul închis al necesității de a te afirma. Cum? Făcând făcând apel la realitatea faptelor ce intra sub incidența criteriilor de bine și rău, clădind numai ce poate dăinui, creând numai pentru plăcere plăcerea de a trece dincolo de granițe autoimpuse.

Necesitatea de a te afirma este adesea un spațiu închis deoarece se desfășoară numai sub supraveghere din afară, în termenii acordării garanției de performanță într-un cont pus la dispoziția altcuiva.

Totul e îngăduit pentru cei buni, mai puțin păcatul. Păcatul este actul care te înstrăinează de propria ta conștiință curată, acea conștiință care luptă pentru ceva nobil, care se bazează pe adevăr și sinceritate, care simte, gândește și te apară în orice ai face. Dacă nu-ți asculți vocea interioară, nu-ți vei găsi niciodată pacea inimii, te vei afunda în păcatul de a te schimba după voia celorlalți.

Fenomenul de transfigurare spirituală se aplică în cazul depășirii de sine, atunci când renunți să te conformezi unor norme care nu te caracterizează impuse de o autoritate rigidă în ceea ce privește eforturile tale de a pune bazele unei vieți împlinite.

Gândirea și sensibilitatea față de ceea ce ți se întâmplă trebuie să fie tot timpul în stare de veghe. Ele sunt chemate să întruchipeze cât mai perfect OMUL NOU numai dacă sunt adaptate unei noi concepții despre rolul tău în lume - care te obligă să fii tot timpul mai evoluat decât alții din punct de vedere al costurilor pe care ești dispus să le suporți în cazul unei rătăciri de la credință.

Leadership: Practici o filozofie bazată pe obținerea puterii spirituale prin negarea unei stări de fapt exprimată printr-o interogație care exprimă un sentiment de neputință: "Ești martor la sinuciderea propriului tău pacient" ?

Dacă nu pornești de la considerentul că sănătatea ta morală și sufletească reprezintă pionul cel mai important în prevenirea și combaterea alunecărilor spre zona sumbră a leadershipului spre care te pot atrage unii, atunci înseamnă că ești o fire care nu știe să se impună, o fire care este ușor de separat de valorile pe care și-a clădit viața, de valorile prin care și-a deschis propriul drum spre performanță și succes.

Structura ta interioară este cea care face diferența între „lumină și întuneric", între păcat și virtute. Sinele tău este ca un pacient de care trebuie să ai mare grijă, dar pe care mai întâi de toate trebuie să-l înțelegi și să-l accepți ca pe un prieten. Apoi, trebuie să-i menții stabilitatea și să-l împiedici să alunece spre acea boală molipsitoare care se numește „influență negativă", ce se transmite preponderent pe cale emoțională și rațională, care contravine eticii și moralei, dar care pentru moment aduce prosperitate.

A te supune unei influențe negative înseamnă să fii martor la sinuciderea propriului tău pacient – sinele. Dacă potențialul tău lăuntric este „infectat" de excesul de influență negativă al altora, îți vei destabiliza valorile care îți ghidează traseul în viață. În leadership totul crește și descrește în funcție de toleranța ta la influența celorlalți.

Izbăvirea din robia păcatului seamănă cu eliberarea din încarcerarea voită în care te-ai aruncat aproape cu disperare: mai întâi îți alegi un destin inevitabil trăind experiența neîmplinirii, apoi îți afli rostul în lume anticipând nevoia unei schimbări în inimă.

Ora ultimului păcat desemnează momentul când ai decis să te îndepărtezi de adevăratele tale valori și convingeri, atunci când îți negi cu încăpățânare esența și te transformi în altcineva, la îndemnul și insistențele celorlalți. Cel mai mare păcat pe care îl poți înfăptui, ca viitor lider, este să accepți în mod voit acele influențe negative din partea celor care se pun în slujba unor scopuri meschine și obscure.

Așa cum sângele pe care deși nu-l simți, este totul pentru tine, datorită lui poți trăi și respira - tot așa și esența ta interioară, chiar dacă nu o simți, ea este totul pentru tine, datorită ei îți mărești sau îți slăbești câmpul protector împotriva influențelor negative.

Concluzie: Întotdeauna vor exista oameni care nu sunt mânați de cele mai bune intenții, oameni care vor să obțină doar foloase materiale indiferent de căile urmate. Ei utilizează toate mijloacele de a-i atrage de partea lor pe cei slabi de caracter, a căror credințe nu sunt fixate, adică al celor care nu și-au activat „câmpul protector".

Creează-ți un câmp protector împotriva influențelor negative pe care cu niciun preț să nu-l dezactivezi, chiar dacă în jurul tău acționează oameni mânați de aparente intenții bune.

Amintește-ți că și iadul e pavat cu intenții bune...

Source: https://neculaifantanaru.com/ora-ultimului-pacat.html